

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžf/94/2014
Identifikačné číslo spisu:	1012200193
Dátum vydania rozhodnutia:	17.02.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Kováčová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1012200193.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: PPC Power, a.s., Magnetová 12, Bratislava, zastúpeného advokátskou kanceláriou Škubla & Partneri s.r.o., Digital Park II, Einsteinova 25, Bratislava, proti žalovanému: Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty, Radlinského 37, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 500/230/26885/11Ral zo dňa 13.12.2011, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/42/2012-121 zo dňa 22.04.2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie žalobcu o d m i e t a .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým uznesením, ktoré vydal vyšší súdny úradník, prerušil konanie do rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky v konaní o súlade ustanovenia § 51b zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v znení zákona č. 548/2010 Z. z. a zákona č. 129/2011 Z. z. s Ústavou Slovenskej republiky, Dodatkovým protokolom k Dohovoru a Zmluvou o fungovaní Európskej únie, vedenom pod sp. zn. PL. ÚS 114/2011. Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že konanie bolo prerušené podľa prvej vety § 109 ods. 1 písm. b/ OSP.

Podaným odvolaním žalobca namietal, že krajský súd mal postupovať podľa druhej vety § 109 ods. 1 písm. b/ OSP, keďže musel dospieť k záveru, že § 51b zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov je v rozpore s ústavou, inak by neprerušoval konanie do rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorý sa napádaným nesúlantom zaoberá v inom konaní. Žalobca v odvolaní vytýkal krajskému súdu, že konanie síce prerušil, avšak návrh Ústavnému súdu Slovenskej republiky na zaujatie stanoviska nepodal, teda podľa žalobcu nekonal tak, ako mu to prikazuje zákon.

Predseda senátu krajského súdu predložil vec Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie v

zmysle § 374 ods. 4 OSP s odôvodnením, že nemieni vyhovieť odvolaniu žalobcu proti rozhodnutiu súdneho úradníka.

Uviedol, že konanie v prejednávanej veci bolo prerušené podľa prvej vety § 109 ods. 1 písm. b/ OSP z dôvodu prebiehajúceho konania na Ústavnom súde Slovenskej republiky (sp. zn. PL. ÚS 114/2011) o návrhu skupiny poslancov Národnej rady Slovenskej republiky o súlade § 51b zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v znení zákona č. 548/2010 Z. z. a zákona č. 129/2011 Z. z. s čl. 1 ods. 1 a 2, čl. 2 ods. 2, čl. 12 ods. 2, čl. 13 ods. 1 písm. a/ a ods. 4, čl. 20 ods. 1 a 4, čl. 35 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a 2, čl. 55 ods. 2, čl. 59 ods. 2 a čl. 87 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru a čl. 2 ods. 2, čl. 28, čl. 30, čl. 49 a čl. 288 Zmluvy o fungovaní Európskej únie. Uvedené konanie bolo uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. PL. ÚS 114/2011-211 zo dňa 19.09.2012 zastavené, nakoľko navrhovatelia vzali návrh späť z dôvodu, že prijatím zákona č. 189/2012 Z. z. došlo k vypusteniu napadnutého ustanovenia § 51b zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov. Dodatočne tak odpadol dôvod prerušenia konania, ktorý uviedol vyšší súdny úradník v napadnutom uznesení.

Ďalej uviedol, že na Ústavnom súde Slovenskej republiky prebieha na základe návrhu Krajského súdu v Bratislave konanie s rovnakým predmetom. Preto je senát krajského súdu toho názoru, že konanie v prejednávanej veci má byť naďalej prerušené podľa § 109 ods. 1 písm. b/ veta prvá OSP, ev. podľa § 109 ods. 2 písm. c/ OSP a to po dobu trvania konania na Ústavnom súde Slovenskej republiky o súlade § 51b zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov s Ústavou Slovenskej republiky a medzinárodnými zmluvami, avšak nie do skončenia konania, vedeného pod sp. zn. PL. ÚS 114/2011, ktoré bolo zastavené, ale do skončenia o návrhu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 08.08.2012, vedeného pod sp. zn. RVP 11177/2012.

V závere predkladacej správy - predloženia veci na rozhodnutie v zmysle § 374 ods. 4 OSP - krajský súd uviedol, že nemieni vyhovieť odvolaniu žalobcu, teda prerušiť konanie podľa druhej vety § 109 ods. 1 písm. b/ OSP a podať návrh Ústavnému súde Slovenskej republiky na zaujatie stanoviska, ani sa pripojiť k návrhu krajského súdu podanému v konaní sp. zn. 1S/130/2011, nakoľko sa s jeho argumentáciou nestotožňuje. Konanie na Ústavnom súde Slovenskej republiky o tomto návrhu však považuje za rozhodovanie o predbežnej otázke, ktorú v správnom súdnictve nie je oprávnený riešiť, resp. ktorá bude mať pre rozhodnutie vo veci zásadný význam.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 veta prvá OSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je potrebné odmietnuť.

Z obsahu uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. PL. ÚS 114/2011-211 z 19.09.2012, ktoré si Najvyšší súd Slovenskej republiky pripojil, zistil, že Ústavný súd Slovenskej republiky zastavil konanie o návrhu skupiny 37 poslancov Národnej rady Slovenskej republiky. Z toho vyplýva, že uznesenie, ktoré je predmetom tohto odvolacieho konania zaniklo, keďže ním bolo konanie prerušené len do rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky v konaní o súlade ustanovenia § 51b zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v znení zákona č. 548/2010 Z. z. a zákona č. 129/2011 Z. z. s Ústavou Slovenskej republiky, Dodatkovým protokolom k Dohovoru a Zmluvou o fungovaní Európskej únie, vedenom pod sp. zn. PL. ÚS 114/2011.

Odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré

- a) bolo podané oneskorene;
- b) bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený;
- c) smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné;
- d) nemá náležitosti podľa § 205 ods. 1 a 2; ak boli dodržané podmienky podľa § 209 ods. 1 a § 211 ods. 1,

e) rozhodnutie napadnuté odvolaním zaniklo inak (§ 218 ods. 1 písm. a/ až e/ OSP).

Pretože napadnutým uznesením bolo rozhodnuté o prerušení konania do rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. PL. ÚS 114/2011 a uvedené konanie bolo Ústavným súdom Slovenskej republiky zastavené, napadnuté rozhodnutie, ktoré je predmetom tohto odvolacieho konania, zaniklo inak.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto podané odvolanie žalobcu odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. e/ OSP.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta OSP a analogicky podľa § 146 ods. 1 písm. c/ OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

V prípade, že bol opätovne podaný návrh na prerušenie konania, bude potrebné, aby krajský súd o ňom rozhodol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.